

1011 • LIST

LETO V.

LIST ZA DOBRO VOLJO IN SMEH / IZHAJA DVAKRAT MESEČNO

ŠTEV. 2

Pozor! Priobčujemo (vsaj za nekatere) kot indijanski fičafaj napeto zadevo

Tajinstvena zakristija

ali

šepet treh glav ob brlenju večne lučke

Resnici na ljubo je treba najprej ugotoviti tole: tisto nedeljo dopoldne po maši so mariborske ure vsaka po svoje kazale toliko in toliko. Gospod upravitelj božjega hrama so krenili v zakristijo, za pičel prst odpahnili vrata in poškilili skozi nastalo špranjo čez cesto. Opazili so prihuljeno postav, ki se je izluščila iz množice pobožnih vernikov, odhajajočih od maše. Postava je previdno krenila proti zakristiji. Z desnega žepa ji je molelo nekaj ključu podobnega, iz česar bi se dalo sklepati, — če bi se točno ne vedelo — da je prihuljena oseba cerkveni ključar. Če bi se cenjeni bralec tedaj nahajal v bližini prizorišča te zgodbe, bi prav gotovo tudi opazil, da se je tej prihuljeni postavi približal še en ključ, nekakšen namestnik cerkvenega ključarja. Liki ščuki sta ključa švignila skozi vrata v zakristijo in iz dvojce grl je bilo čuti: »Hvaljen bodi«, tretje grlo pa je zamrmralo nekaj o »na veke«, potegnili ključ izpod talarja in zaklenilo zakristijo.

»Sami smo,« je ugotovilo troje glav, »lahko začnemo.« Šepetaje so pričeli z nekim dogodkom na Ptujski gori, prešli na Stepinca, nadaljevali z novomeško škofovsko smolo in še nekaj podobnih zadev je sledilo. Končno je bilo slišati glas tistega, ki je spočetka škilil skozi špranjo na cesto: »Draga moja vernika, zdaj je pa najbolj važno, resnico tako preobrniti, da bo za vse dogodke padla odgovornost na posvetno oblast. Ti, šprah, boš v delavnicah državnih železnic raztrosil, da je vse oblast inscenirala, da so se volkovi spravili nad nedolžne ovce; ti, Jože Bende, pa po tiskarni malo v tem smislu poklepeči in ne pozabi izmakniti iz stroja tiste časopise, ki pišejo zoper služabnike božje. Gospod višji komaj čakajo, da jim kaj prineseš. Saj veš kaj so ti sami gospod škofijski tajnik Oberžan naročili: o vsem tem morajo biti na tekočem.« Nato je bilo zopet slišati dvakrat »hvaljen bodi« in enkrat »na veke«, vrata zakristije so se previdno odprla, prihuljena ključa sta stopila na cesto in zavila vsak v svojo

smer; tretja postava pa se je oprezno skozi cerkev preigrala na beli dan...

Cenjeni bralec se bo vprašal, kje je ostala tista kot fičafaj napeta zgodba. Počakajte, bralci, napetost še pride! Morda v prihodnji številki, morda kasneje. Pomlad prihaja v deželo, gospod Grafenauer bodo morda spet organizirali ogled maršalovega rojstnega kraja in speljali ljudi na Svete gore. In tam pred škofijo,

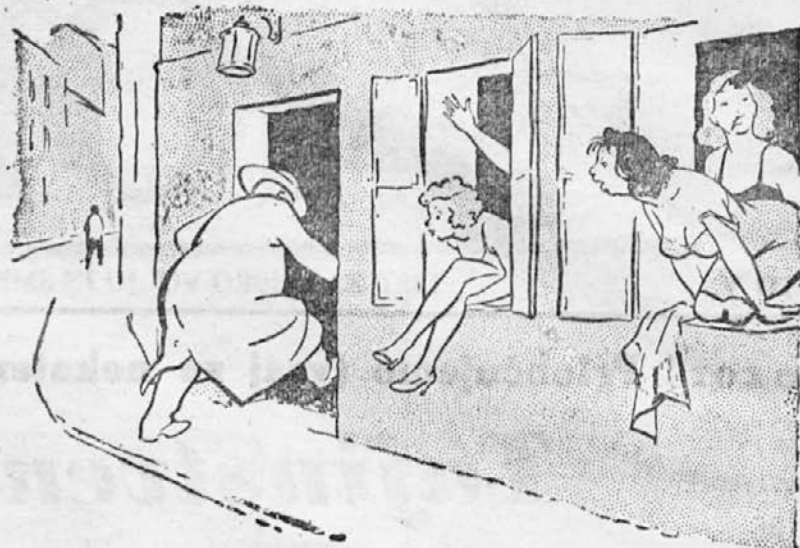
dragi moji, najdeš takole v temni noči včasih moža s prižgano cigareto, ki hodi nervozno sem in tja; nekdo pride k njemu po ogenj; oprezno šepetanje sledi in — smuk — zgine oni, ki je prosil za ogenj, v škofijo. Tajinstveno, kaj! Da, še bodo napetosti, napete kot fičafaj, in tudi tajinstvenosti bodo.

Upajmo pa, da ne — »na veke«...

Don Ambrosio in vatikanska dvojna morala

Kar pri marmorju ga moti...

... mu »privatno« ni na poti

NEPOTREBNE POSTELJE

Na Češkem pravijo, da ne potrebujejo več postelj. Pravoverni kominformisti morajo biti noč in dan na straži, reacionarji se ne upajo spati, ostalo prebivalstvo pa je itak zaprto.

IZ PANMUNDŽONA

Pred šotorom, kjer sejeta severna in južna korejska delegacija, stoji stražar. Dvakrat zazdeha, pogleda na uro in zamrmra:

»Hudiča, danes so se pa zaklepetali! Že pet minut sejejo!«

Sladko vince piti
to me veseli,
Tvrdba »VINO — SADJE«
mi ga preskrbi!

Če pa Ti, kmetič,
v kleti imaš polič,
»VINU — SADJE« ga prodaj,
vinskim bratcem piti daj!

„VINO SADJE“

Maribor, Slomškov trg 18

RESNICA JE NEVARNA

Klevetišče so Rusi zaprli. Obdolžili so ga, da ni govoril tako, kakor bi smel. Sodnik mu reče: Najbolje je, če poveš resnico.

Obtoženec: »To pa že ne! Enkrat sem jo, pa mi je še danes žal.«

ZOPET NOV IZUM

Profesor raziskovalec dr. Lavrentijev je našel vijak Noetove barke na Uralu. Po tem lahko sklepamo, da je bil Noe prvi Rus, ki je znal delati ladje. To vedo povedati tudi vsi domačini na Uralu, ki se tega še dobro spominjajo.

NATANČEN OPIS

V Bukarešti hodi razburjen človek po ulicah in mrmra potihem predse:

— Ti prokleti, umazani, podli zločinci! Roparji, prodane duše, morilci! Ti prokleti umazani, podli zločinci! Roparji, prodane duše, morilci! Pobiti bi vas bilo treba!

Kmalu nato sta ga aretirala dva agenta:
— Zaradi napada na državno vodstvo ste aretirani!

— Toda, saj vendar nisem imenoval nobene- ga imena, najmanj pa katerega naših voditeljev!

— To sicer ne, sta priznala agenta, toda prav natančno in nedvoumno ste jih opisali!

»DAVAJ ČASI...«

Pri neki kinopredstavi v Leipzigu (Vzhodna Nemčija) so vrteli tudi filmski tednik, kjer so med drugim pokazali prizor, ko predsednik vzhodnonemške republike Wilhelm Pieck daje roko nekemu sovjetskemu oficirju.

Prav tedaj se oglasi nekdo iz publike:
— Wilhelm, pazi na uro!

POKLICNA VNEMA

Gasilec (ki je zaspal klic sirene k pripravljenosti, priteče ves zasopel na gorišče in vzklíkne):
»Hvala bogu, še goril!«

Pipe, okovje, kopalne kadi
vse svetlo, lepó in iz čiste medi!
Dobra kakovost in velik izbor,
to naš ponos je — to ni humor!

MARIBORSKA LIVARNA IN TOVARNA KOVINSKIH IZDELKOV

Maribor, Motherjeva ulica

Za francosko vlado gre

Poslušajte, otloci, ce ze nasi stali ne splavijo tlajno vlado skup, pa jo sestavimo mi...

— Denkens ina, frau Kliček, kakšna švajneraj! Alzo jaz sem einfah brez besed. Visns, moj mož, da Sepp...

— Jo, jo, i hob a šo bos kert, frau Muršec.

— An šmorn homs kert, libe frau Kliček! Azo, pogledjte, moj mož, da Sepp, — saj veste, er is ja sooooo tihtik — je hotel, da bi ga noter v tisti — vi tes šo hast — delavski svet zvolili...

— Jo, bos hota den dort mahn vuln, um gotsviln!

— Oba, redens net so tepat tahter, libe frau Kliček! Moj mož, da Sepp, že ve, bosa moht. Namreč nemlih morte vedet, če eden noter sedi, v totem delavskem sveti, ga iberhaupt sploh ne morejo več vun iz fabrike vreč! In naha mu ni mus nič več delat, vana drin is, visns?!

— Oje, tez is oba gšajt! Da Sepp, no ja, delal tako ni nikoli rad...

— Bos den, pri Nemcih je bil dober za blokfirera, pa ni dosti falilo, da bi še auszajhnungo dobil. Zdaj pa da ne bi bil tauglich za tisti delavski svet!

— Bos si net zogn, libe frau Muršec! Azo ga niso zvolili...?

— I — bo! Ham ksakt, te anderen, da ne bojo delali za njega... Und ausa kšmisn hams in, denkens ina, — vun so ga vrgli iberhaupt iz fabrike!

Nekdaj jih zbiral je »Flasopromet«, saj steklenic je res škoda za smet!

Zberi, operi, prinesi jih nam,

lepe denarce dobil boš pa — sam!

Oddajajte stare buteljke in litrske steklenice v skladišču podjetja

„VINO-SADJE“

Maribor, Vojašniški trg 4
dnevno od 7. do 14. ure

LJUBEZEN DO REDA

Janez Cepidlaka je dobil petnajstega izplačan svoj mesečni zaslužek. Šteje denar, primerja, šteje. Nič ne pomaga, manjka deset dinarjev. Janez hiti k blagajničarki in dvigne strahovit škandal. Blagajničarka preračunava, šteje. Točno: Janezu manjka deset dinarjev. Toda pri kontroli ugotovi, da je Janez dobil prejšnji mesec petdeset dinarjev preveč izplačanih. Blagajničarka je huda:

— Kako pa to, da se prejšnji mesec niste prav nič razburjali, ko ste dobili petdeset dinarjev preveč?

— Hja, veste, takrat sem si mislil — enkrat se lahko vsak človek zmoti. Toda če gre ta povrhnost kar naprej, potem pa je tudi meni preveč...

NOVI PREDLOGI ZA NASLOVE TRGOVIN IN USTANOV

Naše uredništvo je prejelo od bralcev mnogo najnovejših izvirnih predlogov:

- »Večni fleki« — kemična čistilnica
- »Dom oddiha« — zobna ambulanta
- »Obeti« — trgovina s kurivom
- »Poslednji up« — starinarna
- »Pomota« — poročni urad
- »Krive noge« — klub za konjski šport
- »Pajčevina« — prodajalna umetniških slik
- »Luksus« — mestno kopališče
- »Finale« — pogrebni zavod.

PROFESORSKA

Profesor je stopil v hlače, si oblekel čevlje, nataknil suknjo, poveznil dežnik na glavo, vzel klobuk pod pazduho. vrgel aktovko v omaro in jo odnesel v šolo.

...pelje ga počasi,
proti Sodni gasi...

»DŽUNGLA V ČAKALNICI« ali: SIMFONIJA STOLOV

Da bi nudili gledalcem pri zadnji večerni predstavi v kinu »Udarnik« v Mariboru čim več umetniškega užitka, poskrbijo uslužbenci kina in sosednje kavarne za dodatno glasbeno spremljavo. Komaj prično na platnu vrteti glavni film, prične glasbo na filmskem platnu (ki ni vedno dovolj učinkovita) spremljati dodatna glasba, ki prihaja od zadaj (in je zato bolj učinkovita). Gre za čudovito »simfonijo stolov«, ki jo prenašajo v dvorano iz čakalnice in ki zelo blagodejno vpliva na živce gledalcev, posebno onih, ki sedijo bolj zadaj (in so več plačali). Ta simfonija ima tri stavke, ki se med seboj prav lepo prepletajo. Prvi stavek: prinašanje, razstavljanje, prestavljanje stolov in mižic iz kavarne po čakalnici. Drugi stavek: glasen razgovor in smeh med uslužbenci kina in kavarne. Tretji stavek: ugaševanje instrumentov in plesna glasba kavarniškega orkestra. Za večjo učinkovitost simfonije skrbijo uslužbenci kina, ki v majhnih časovnih obdobjih odpirajo in zapirajo vrata ter tako spuščajo v dvorano zdaj močnejše zdaj šibkejše odlomke simfonije, kar se skupno z glasbo in govorom na filmskem platnu zliva v zelo harmonično in blagodejno celoto.

Ker imajo obiskovalci zadnjih večernih predstav dvojni užitek, predlagamo, da se cene vstopnicam za te predstave primerno dvignejo...

Tevžek perpodavle o novi občini

Pje, zej pa v nošem kroji lušno cau gre. Občino bomo drgoč dubli. Eni si mislijo, da bi mogli drgoč storega Pungratnika, ko je meu včosih birchaus no je za gulaže plačovau pa pal per cegah odtegovau, za župana zvolit. Zodnič me je pa srečau oni Tevželnov Anzek, tosti ko se ga včosih ob nedelah z mešnim vinom nafajhta, no mi perpovidau, da se bo še an zravn vštulu. Pje sn si mislo, pal bi blo pa narbolši ko bi cirkvo zravn občine spugali, da nabi meu tak dauč do mežnarije. Oni Kurjenkov Tiza, ko je včosih predsednika špilau no gnor pa narodno imovino krodno, bi menda todi rad cu prešo. Pje, toto bi pa bla občina. Pungratnik bi za vino dajau iz občinske blagajne, Tevželnov bi ga žegnouvau, oni Kurjenkov bi pa lahko govore držau ko zno tak govorit ko noš fajmošter, ko jih tote cajte koj naprej motra krščansko mučenstvo. Pje, jaz sen že gir prešo, da med nošim fajmaštrum pa med tostimu mučeniki, ko so se včosih po katakombah skrivali ni velike razlike. Samo da tosti prvi, ko so se po gruftah skrivali, niso meli grunta, krav, bikov no sjev, te so se pa lahko bol dougo cajta skrivali, ko jim ni blo triba živine futrat. Ja, pje, ko bi šlo po majem, jaz bi koj ta storega Pungratnika za župana postavio, fajmoštra pa za predsednika usmiljenih sester, ko se zodne cajte tak fejštop spravljajo, da bi lahko na Pohorji svoj parlament oklicali. Ono ta bolšo usmiljeno sestro, Fernaženkovko Tono, bi todi lahko v občinski odbor zapisali, ko mo tok gobec, da mare zavolo juga vsoko jutro k spuvedu jiti. Te bi se sej kaj zvidlo ko se na občini dila, ko je Kurjenkov pravo, da čima cajta sestankov sklicovat. Jaz kene vim, če bojo noši lodi tak pometni, da bojo tote zvolili. Pje, ko bi vedu, da nobojo tak nori, bi koj šou k fajmoštro no jim zapovedau, da bi naštimali kokega svetnika no svetnico, da bi se perkazovala pa lodi k pometi spravla. Pje, ko bi noši lodi vidli koke latre bojo dubli v občino, menda čebi čokali. Tosti Kurjenk bi lahko tak finance vodo, da bi še ministra financ rajne Jugoslavije posekau. Pungratnik bi pa lahko birchaus nazaj dubo, pa bogim lodom za bonografijo vado predovau, vino pa po molih procentih zaračunavau. Fajmoštru bi blo todi pomagano. Zej se mi tak smilijo, ko marejo na konclu tak udrihati z rokami, da mojo že čisto trdo kožo no bi si lahko že punčuhe na roke obuvali.

Pje, pal bi pa prešli tosti zloti, stori cajti nazaj, ko se je reklo: Ankrat adn, ankrat adn; pa totemu adnemu, ko je biu na občini či blo triba štibre plačovau.

Ta stori Pungratnik bi pa lahko drgoč nabiu na vrotu gmajnske pisarne tosti napis: *Sn šou furt, ČI KAGA DAMA!*

Tak je naredo testokret ko je prešo okrajni glavar, te je pa zagledau tosti napis no se po brau nazaj v Morpreg. Čez no leto dni je pa ta stori Pungratnik dobiv pošto od okrajnega glavarja:

»Upam, da ste se že vrnili iz CHIKAGA in da vas pot iz daljne Amerike ni preveč utrudila. Za zasluge v javnem življenju Vam pošiljamo visoko odlikovanje Nj. Veličanstva.«

POHORSKI TEVŽEK

je reko on den svaji Micki:

»Pje, zaj ko pa nosiš čevlje, ko si jih kupla per

Trgovskem podjetji »JELEN«

v Morpogu,

moš pa ži tak šikane nage, da te mom glih no dvakrat rajši ko prej!

„JELEN“

Maribor, Jurčičeva ulica 4 in
Gosposka ulica 13

Morebitni prizadeteži naj sledeče kronike ne spravijo v zvezo z nekom, ki mu je zgoraj narisana glava na las podobna. Podobnost med to glavo in ono drugo znano mariborsko frizuro je zgolj slučajna. Zato naj se nihče ne obrne s pisano, ne z ustno ali s kako morebiti še bolj udarno intervencijo na tistega, ki mu je ta glava podobna, temveč na glavo samo...

V času med prvo letošnjo in pričujočo številko »Totega lista«, to je v trinajstih dneh (nesrečna številka, za mariborsko kulturo namreč, kot sledi iz naslednje statistike), je slika mariborskih kulturnih prireditev sledeča:

a) 18 plesov v vseh mogočih in nemogočih lokalih;

b) najmanj deset »veselih«, humorističnih in zabavnih večerov, kjer so metali težke tone »bomb smeha« na nedolžno prebivalstvo (le da so to bile po večini takozvane »pasje bombice«, to se pravi poceni in brez efekta);

c) brez števila »Družabnih prireditev« z jedadčo (5%) in pijačo (95%) ter z veselimi razpoloženjem (100%) in

č) koncert violinskega virtuozu Ljerku Špiljerja.

Udeležba pod a) (plesi), b) (»bombe smeha«) in c) (družabne prireditve z jedadčo in pijačo in s 100% veselimi razpoloženjem: občinstvo mora deloma celo stati, ker ni dovolj sedišč na razpolago; udeležba pod č) (violinski virtuoz): občinstvo naženejo s stojšči na prazna sedišča...

V sindikalni menzi se je zgodilo:

Menza: (pri kosilu abonentu) Danes je mrzla večerja, tovariš abonent, ker imajo avtomobilisti zvečer pri nas že ob 19. uri ples, jedadčo in pijačo.

Abonent: (je med temi stavki že pojedel kosilo) Pa mi prinesite to mrzlo večerjo!

Menza: (mu prinese na pločevinastem krožniku mrzlo večerjo).

Abonent: (spricho menze hlastno poje še mrzlo večerjo) — za južino si bo že nekaj omislil, za večerjo pa bo gledal skozi menzna vrata na veselo avtomobilistično rajanje. To tudi stori. Potem gre spat težko zaspi, želodec mu kruli. Drugi dan vpraša pri kosilu: Tovarišica Menza, kaj pa bo danes za večerjo?

Menza: Kruh, sir in kava.

Abonent: Torej bo zopet mrzla večerja?

Menza: Saj ni res, kava bo topla...

Če vržeš bežen pogled na strukturo nekaterih obiskovalk Grajske kavarnarje, lahko pripišeš skoraj simboličen pomen tistemu gostu, ki je ob tem pogledu zapel: »So tičice zbrane...« Zunaj pa visi pomenljivo vabilo: Godba, ples in — kavarniške cene...

NAZAJ ROČAJ!

Prosim, zakaj
je ljubljanski tramvaj
prestavil ročaj?
Prosim nazaj
daj ta ročaj,
ljublanski tramvaj!

Božo Podkraj...

»NEBESA NA ZEMLJI«

Mladina v Gončanih v soboškem okraju ima dramsko skupino, ki goji izrazito realističen stil igre. Da bi bolje podkrepili realizem svoje umetnosti, so se ga te dni po predstavi igre »Nebesa na zemlji« vsi skupaj korenito napili pod geslom:

»Če že pri predstavi gledalcem nismo mogli dovolj realistično prikazati »Nebes na zemlji«, jih bomo vsaj pri pijači samim sebi...!«

MARIBORSKA BREGOVA

Po novih trgovinah v centru potrebe so neznansko silne, zato na desnem pa po starem pekarni so nerentabilne...

LIBERALNI STEBER

Pred leti bil glavni steber je Sokola, ne zvlekla bi v cerkev ga niti dva vola. Zdaj veren tako je kot prej, — le od jeze steber ta sokolski vse cerkve obleze.

OSMRTNICA

OSMRTNICA

Globoko vzradošeni javljamo tužno vest, da nas je s prvim marcem dokončno zapustila sicer mlada, a za razvoj tolkalnega športa v Mariboru jako pomembna kavarniška godba »Žigazaga«, ki nas je tako nesebično vzgajala v duhu potrpežljivosti.

Nikdar je ne bomo pozabili!

Naj počiva v miru, ki nam ga je vzela!

Vzemimo spet vato iz ušes in se hvaležno poklonimo njenemu spominu!

JAVNA IZJAVA

Podpisani — ečko, novinar, ponovno izjavljam, da nisem rekel dr. Josipu Rapocu, odvetniku v Mariboru, da je zmešan, zaradi česar me je namreč imenovan odvetnik tožil.

MAJHEN PRAVNI NASVET

Vse ljudi, ki boleajo na odkritosrčnosti, opozarjamo, da je kaznivo komurkoli reči, da je norec. Ni pa kaznivo to misliti.

PO LJUBLJANSKEM DNEVNIKU:

Ta mala: Nekaj pišejo o prekratkih domačih naylorcah. Čudno, meni so pa čisto prav...

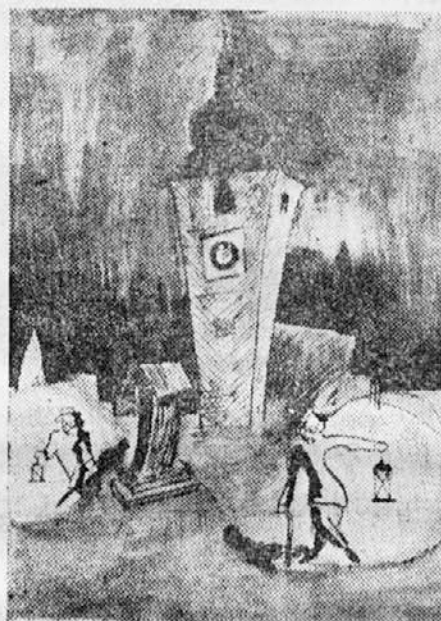
ZARADI PTUJSKE TEME NA SVETLO DANO

Kdor Ptujja ne pozna, ne more niti zdaleč slutiti, kako je to mesto prijetno za zgodovinarja, ljubitelje vinske kapljice in posebej za penzionista, kakor je moja malenkost.

Naš ljubi Ptuj mi je tako k srcu prirastel, da še v kavarni »Moskvi« sedem zmeraj na tisti konec, odkoder lahko dolgo občudujem olnjato podobo Ptujja na steni. To pa ni ravno prijetno spricho kavarniških sedežev, ki se tako globoko vdirajo pod človekom, da majhen penzionist, kot sem jaz, niti čez mizo ne seže.

Kje pa je penzionist, ki ne bi ljubil Ptujja? Saj je vse mesto zgodovina: vsaka hiša je zgodovinski spomenik, vsak trg in celo ulice, tiste ozke in strme ulice proti Dravi so zgodovinske, čeprav poštemu penzionistu preti pri belem dnevu nevarnost, da si tam zlomi vrat in odide v večno penzijo.

Ponoči pa pokrije Ptuj zgodovinska tema. Bog ne daj, da bi kaj rekel zoper njo! Saj spada v Ptuj, čisto zares spada! Kako bi izgledale srednjeveške ulice moderno razsvetljene? Pravi

ljubitelj starin, kot sem jaz, bi se razjokal pod prvo električno svetilko, ki bi v teh ulicah zasvetila. Celo ponižno željo bi rad izrazil, da mestni očetje ugasnejo še tiste redke luči, ki kvarijo to zgodovinsko harmonijo, Ptujčanom pa razdelijo zgodovinske leščerbe, s katerimi bi ponoči svetili in pot iskali. S tem bi mahnili kar več muh naenkrat: štedili bi z dragoceno električno energijo, obvarovali uboge penzioniste, ki nosijo očala minus ena dioptr., smrtno nevarnih padcev — in, ohranili bi zgodovinsko temo, ki našemu ljubemu Ptujju daje skrivnostni čar preteklosti.

Po dolgi debati v penzionistovski družbi, »Totemu listu« na znanje in priobčenju dal

MARTIN VOHLJAČ
ptujski penzionist

Ne mečite odpadkov, državljani, saj nosijo devize nam bogate. Če pridno zbirate jih in oddate (le kje je kdo, ki se denarja brani!) brez truda in težav za bagatelo, poplačamo vas dobro za to delo. Pa to vse naše niso le vrline: Prodajamo vam razne še kovine!

„SUROVINA“

Podjetje za promet z odpadnim materialom

Maribor, Tržaška cesta

Popustna kronika

— No, ta je pa imel precejšnjo akademsko zamudo.

Edini nepovabljeni gost na akademskem plesu

GOSTJE NA AKADEMSKEM PLESU

Študent

Akademik

Ta je bil pa zato povabljen, ker ima frak

Za hišo, za snago, za plin in vodó, za radost, za žalost in vse kar še bo podjetja so naša, ki zate skrbje, od rojstva do smrti — povsod spremljajo Te!

Komunalna podjetja MLO Maribor:

Mestno komunalno podjetje
Mestno gradbeno podjetje
Mestno podjetje »Gradnje«
Mestni vodovod
Mestna plinarna
Mest. podjetje »Pralnice in čistilnice«
Mestni pogrebni zavod
Mestno podjetje »Šurovina«
Mestni projektivni biro
Mestno kino-podjetje
Mestno parno in letno kopališče
Mestno artistsko podjetje
Mestni gradbeni urad

POVERJENISTVO ZA KOMUNALNE ZADEVE IN GRADNJE
MLO Maribor

OBRTNIŠKI SREČOLOV

Na obrtniškem plesu v Mariboru, ki je trajal celih dvanajst ur, so imeli tudi bogat srečolov. Sleherni obrtnik je zanj prispeval lep dobitek iz svoje stroke. Nek čevljar je poklonil par moških čevljev, kupil srečko in jih sam zadel. Gledal je svoj izdelek in dejal:

»Hudiča, če bi vedel, da jih bom sam zadel, bi pa boljše naredil!«

ŠTAJERSKI EVANGELIČANI, POZOR!

Prihodnja obdarovalna akcija bo sledila v kratkem. Uspelo mi je razen nekaj ovse-nih kosmičev, starih cunj in podobnega, izkopati z raznih podstrešij tudi nekaj preperelih hitlerjanskih kljukastih zastav. S kulturbundom pa pričnemo, če se bo le dalo.

Senior

(V primeru, da se bo evangeliška akcija tako razmahnila, kot kaže, bo tudi oblast nekoliko prispevala k obdaritvi — s kakšnimi brezplačnimi penzionci. — Op. ur.)

V SLOVENSKEM POROČEVALCU BEREMO:

Marionete — Šentjakovski trg.

Četrtek, 6. marca: Zaprto.

Petek, 7. marca: Zaprto.

Prodaja vstopnic od 11—12.30 pri blagajni Mestnega gledališča v Frančiškanski pasaži.

TOTE UHE

(Od leve, od desne, od zad in od spred tota rubrika bo okno v svet...)

SV. PETER V SAVINJSKI DOLINI. — Prosimo, da vprašate vašega župnika dr. Jančiča, ali bi hotel rešiti tole računsko nalogo: če pride župnik iskat mrliča na dom v vasi za 15 kg firneža, za koliko kilogramov bi prišel ponj v Maribor? Naj pa upošteva — ponižno prosimo —, da je pred kratkim tako ali tako dobil 55.000 dinarjev za piškav plot in zato naj ne bo predrag.

OREHOVA VAS PRI MARIBORU. — Iz vašega kraja smo slišali, da ste z osmimi pari konj orali sneg na cesti Maribor—Slovenska Bistrica. Prav nič se ne čudimo, da so jo konji po dolgem čakanju pred gostilno sami ubrali domov in da ste jih vi z avtobusom prišli iskat vse do Maribora. Bolj čudno bi bilo, če bi šli vi iz gostilne naravnost domov, vaših osem parov konj pa z avtobusom v Maribor.

PRAGERSKO. — Na »Tote uhe« nam je prišlo, da so vas te dni obiskali nekakšni mariborski »angeli« z veselo »besedo«, da pa so pretežni večini občinstva med žalostnim izvajanjem veselega sporeda zrasle perutnice in je odfrlelo predčasno s predstave. V imenu pragerskega občinstva pa sporočamo angelom, da želite veselega svidenja — po možnosti šele nad zvezdami.

STUDENCI PRI MARIBORU. — Študenti izražajo svojemu župniku tem potom svoje sožalje ob priliki bridke izgube razstavnega petelina, za katerega so gospod župnik plačali reci in piši 6000 dinarjev. Neznane gurmanu pa — dober tek!

KOČEVJE. — Pišete nam o vaši kolodvorski garderobi, ki je nikjer ni. Poročajte nam raje o čem takem, kar pri vas je. Glede garderobe pa vam svetujemo, da zdaj na pomlad površnike tako ali tako ne boste potrebovali, kovčke pa pustite raje doma.

SV. KATARINA NAD TRŽIČEM. — V vašem lovske revirju, kjer tako samolastno vlada vaš lovski predsednik, se je Peskarjev Meglič iz Loma izredno izkazal: kaže, da je prišel do lepega števila srninih parkljev. Po vsem tem je pričakovati, da jih bo zato dobil tudi sam toliko bolj po parkljih...

IZ DOLENJSKE METROPOLE. — Od mnogih prejetih prispevkov, ki so nekateri časovno zastareli, nam je najbolj všeč tale:

Za kukuši inu zajkle,
naše majstu ma kvartir;
za l'di pa, k't zaklejt,
nej ga najti prav enkir.

Pošiljajte nam redno tudi naprej čim več, toda — aktualnosti!

S TOLMINSKEGA. — Tudi ena vaših vasi nam je poslala glas o vas: veseli nas. Hude reči ste doživeli — iz vaših krajev smo sploh zadnje čase slišali mnogo dobrega, pa tudi slabega: dobrega o požrtvovalnih vaščanih, slabega o vse kaj drugega kot požrtvovalnih »gospodih«.

ZA KRANJ.

Lep jubilej, vaš Metod je slavil!
Da bi še dolgo ostal zdrav in čil,
kranjskem teatru v veliko korist,
to vam in njemu želi »TOTI LIST«!

PROŠNJA: Uredništvo »Tote lista« prosi, da bi mu pošiljali iz vseh krajev lokalne zanimivosti. »Tote uhe« so široko odprte in pričakujejo signalizacij.

»MODA« — PRODAJALNA SLOVENSKA 4

Naše elegantne, modne srajce debeluhi nosijo in suhe rajce, če tvoj vrat krasi kravata naša, to je za oči prelepa paša.

PRISOJNA MLEKARNA

V ljubljanski Prisojni mlekarna stoji, ki z mlekom dojenčkov vam psičke doji; a takšni mlekarji nagrada ne uide; ker slej ko prej sama na psa tudi pride!

Branko Rudolf:

Parabola

Tam v Indiji, v templjih ni eden le bog,
tam v džungli pa nosorog vzdiga svoj rog.

Bogovi po templjih so vsi blage volje,
zverjad se pa praska in grize in kolje.

Kaj mara tak bog iz lesa ali gline
v divjini za neobčutljive zverine!

Profet pa je gledal: glej v templju je tron,
podpira ga zlato prebarvani slon.

In poleg, na steni, naslikan je bil
svetnik, ki v divjini je tigre ukrotil.

Profet je šel v džunglo, saj s silo ideje
— je mislil lahko še zverine ogreje.

Profet je tam v džungli v močvirju obtičal,
požrle so ga — ker zveri ni prepričal.

Naj ve, kdor ima za profeta skomine:
ni lahko prepričati divje zverine.

ONOMATOPOETIČNA KLASIFIKACIJA

Na Klasični v nobenem klasu Klasincu
klas ne gre več v klasje. Klasik

**KO BO NATISNEN NOV »KOLEDAR
PREŠERNOVE KNJIŽNICE«...**

Z ozirom na še nekaj zadržug, kjer se
pojavi razbijaški elementi, bo književ-
nik Franček Filipič v kratkem napisal več
liričnih reportaž iz teh zadržug, da bodo
z njimi razbijači po vzorcu svečinskih vel-
mož lahko dokazovali, da je vse skupaj
samo pomota...

POPRAVEK

V našem uredništvu se je zgledil »Izkušen
literat«, čigar izjavo smo objavili v 1. šte-
vilki »Totega lista« na strani 6 pod naslo-
vom: »Izkušen literat govori«, in protestiral
zaradi netočnosti navedb v zadnji vrstici in-
kriminirane pesmice, ki bi se ne smela gla-
siti:

»Moj cilj: za isti tekst kar trije hono-
rarji.«

ampak pravilno:

»Moj cilj: za isti tekst kar štiri je hono-
rarji.«

Brencelj:

Gospodom estetom

Pravijo, da vse pred nami je že razodeto,
vse opisano, ugotovljeno in zapeto,
vse dognano, uvrščeno in razčlenjeno,
vse po vrsti doživeto in ocenjeno.

»Z rimami se ne ubadaj več, poet,
tvoji verzi niso več za rabo,
vse je že zapisano pred tabo,«
opozarjajo esteti spet in spet.

Le napihnenec si domišljuje,
da ne more ga nič več pretresti,
nič več revčka ne zadovoljuje,
ker — načitanec, — je poln objesti.

V uho pišite me, knjižni molji:
niste še zavžili vse modrosti,
vsak zdrav verz od vaših fraz je bolji,
saj je iz srcá, ne iz mrtve učenosti.

SAJE IN SAJE

Po sajah postane situacija zelo umazana.
Po Sajetu je postala situacija zelo čista.

Dvobarvni pedagog

Če ostal lepo bi sív,
ne bi v »Totem listu« bil.

KULTURA, KULTURA...

Dve dami v krznenih plaščih se ustavita ob
gledališkem kiosku pred »Astorio« in se ne-
nadoma začneta hudo živahno pogovarjati.

Irena: »Draga Marlen, lepo te prosim, po-
slušaj me vendar. Oprosti, toda ti se strahovito
motiš. »Snjeguročka« ni balet! Dovoli, »Snje-
guročka« je drama, če se ne motim celo srbska
drama...!«

Marlen: »Toda tudi ti boš oprostila, kajti
motiš se ti in ne jaz! Ne smeš mi zameriti, če
ponovim — »Snjeguročka« je balet in to pre-
krasen balet!«

Ker se mi je mudilo po opravkih v mestu,
sem pustil dami zaverovani v njuna dokazo-
vanja. Čez kake pol ure me je pot zanesla zopet
mimo kioska in — joj! — dami sta še vedno
stali pri kiosku. Slučaj je nanesel, da sem ujel
na uho, pravni del tega »intelektualnega dvo-
boja«.

Irena: »Draga Marlen, »saj mi boš oprostila,
zadnje čase sem tako pozabljava! Imaš prav —
»Snjeguročka« je balet...!«

BRALCI OGLASOV, POZOR!

Vse cenjene bralce inseratov opozarjamo
na revijo »Beseda«, ki izhaja v Ljubljani. —
V njej bodo našli obilico vseh vrst oglasov,
kakršnih koli si poželijo. Tistih nekaj član-
kov vmes, prosimo, naj jih nikar ne moti!

ŠE AKTUALNO

Kranjec vsak že svinčnik špiči,
glosa stara dvanaest let;
prošnja je le, ne nasvet:
»Dušan, dajte se ostriči!«

Ko — s

GLEDALIŠKA KRONIKA

Mariborska drama pripravlja že precej časa
Molièrovo komedijo: »Namišljeni bolnik«. Ker
ta »precej časa« že precej časa traja, se nekateri
bojijo, da ne bo treba zaradi bolnikovega šib-
kega zdravja Molièra nekoliko korigirati in
spremeniti naslov v: »Namišljeni mrlič!«

Skozi džunglo do kulture

Novoizvoljeni predsednik Zveze kulturnih delavcev v Mariboru se prebija skozi
kavarno »Rotovž« v zadnjo kavarniško sobo, ki služi za kulturna predavanja

IDRIJSKI HUMOR

Pust je sicer že mimo, ali še ni tako daleč od nas, da bi tale pesem, ki je bila prebrana na idrijski predpustni veselici pri Frincu v Ljubljani, bila zastarela, kajti Idrijčani so od pusta tako polomljeni, da šele sedaj počasi prihajajo nazaj k sebi ter jih bo zato pesem našla prav v trenutku, ko so spet postali sposobni za branje.

1

Mi sma ncuj se tūkej zbral,
de bi pusta pačastil,
mpa deb naše lipe Idrje,
sam n ki se mal spaunil,
pr kazarcu duobrga vina
kira riekil al zapil,
de bi zmirej luohku riekil,
»al blu je lūstnu pr Vesil!«

2

Nej si Brūšer, al Prejnutar,
al iz Grāpe, Riž damā,
al iz Skīrce, al pa z Ziemle,
sam vesilga bud srca.
Dej prūš si ncuj ipauca
k iblanske šiske vidu ni,
ka Vesiu ga zate šparau
doughi ži šternajst je dni.

3

Naše zjāle ris sa lūstne,
takih ni prau nkir na svit,
zatu pa jest nkal nam bajhnu
našim zjālam slava pit.
Znaže kliklet, znaže plaušet,
kuglce u testū zavēt,
vsak večir pa rade grije
svojmu dīcu pūstle agrēt.

Lojze Kumer

Riž, kava, sladkor, dišave in čaj,
moka, bonboni, še drugega kaj,
kje te dobrote so in še ostale?
Obrni se naglo na nas!

„KOLONIALE“

Maribor, Jurčičeva ulica 5
s poslovalnicami Dolnja Lendava,
Slov. Bistrica

EKONOM

Letni občni zbor kmetijske zadruga.
Predsednik zadruga: »... da pa je naša
zadruga doživela takšen neuspeh, je kriv
zadružni ekonom. Zato predlagam, da ga
izključimo iz zadruga. Če se 70 procentov
navzočih izreče za izključitev, potem je
sklep sprejet.«

Obtoženi ekonom: »Ej duš, ste jo za-
vozili! Saj nas v dvorani ni niti 70, komaj
58 nas je.«

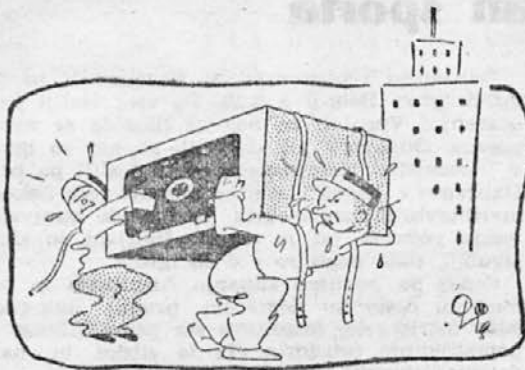
POZORI!

To glavo naj cenj. bralci
sami postavijo na pravo
mesto, ker nam pri postav-
ljanju ni šla drugače v list.

Cenjeni bralec »Totega lista«!
Nisi zastoj obrnil strani. Zve-
del si, da je 18. in 23. marca
žrebanje Drž. loterije FLRJ.

OD URADA DO URADA

— Ti, Pepe, meni se pa zdi tale blagajna kar
nekam znana

— Kaj je ne boš poznal, ce jo od 1949. leta že
devetitič prenašava.

TELEFON

Bilo je ob treh ponoči.

Telefon je zvonil, zvonil in ni nehal. Končno
se je Peter zbudil, prižgal luč in vstal. Iz tele-
fona razburjen ženski glas:

— Tukaj Marta Kurnik! Stanujem v sosednji
hiši! Vi, če takoj ne pomirite svojega psa, ki
že nad dve uri laja. vas bom naznanila! Raz-
umete?

Knaks. Zveza je prekinjena.

Naslednjo noč, prav tako ob treh.

Telefon zveni pri Marti Kurnik. Zvoni, zvoni.
Marta se zbudi, vstane in dvigne slušalko.

— Tukaj je Peter, vaš sosed. Povedati sem
vam samo hotel, da še sploh nikoli nisem imel
psa...

SLIKARJEV JUTRANJI PROBLEM

— Vrag vedi, v kateri tubi je zobna krema...

BOLJŠA DRUŽBA

Neki neskončno bogat indijski maharadža je
razkazoval gostom svoj razkošni park.

— Čemu imate kar tri plavalne bazene? je
vprašal eden od gostov.

— V prvem je topla, v drugem pa hladna
voda.

— Kaj pa v tretjem — v njem vendar sploh
ni vode!

— Tretji pa je za moje prijatelje, ki sploh ne
gredo v vodo...

NA CESTI

France in Tine sta šla po ulici. Srečala sta
lepo mlado dekle.

»Lepo dekle!« vzdihne Tine

France pa krepko pljune v stran.

»Kako moreš vendar pred tako lepim dekletom
pljuvati?« se razsrdi Tine

»Ah, veš! Spomnil sem se svoje stare doma!«

VELIKA PODOBNOST

Dremavčnik Franček sedi v parku na klopci
in opazuje svojega soseda. Nenadoma se obrne
k njemu in reče:

»Čudno, kako ste vi na las podobni moji ženi!

— Razen brk, seveda!«

»Ta je pa lepa,« protestira tujec, »saj venjar
vidite, da nimam brk!«

Dremavčnik mu pomembno pomežikne:

»Vi ne, pač pa moja žena!«

NASIM »ŽRTVAM«

(Prosto po Francetu Prešernu)

Nikari »TOTEMU« preveč ne štej v zlo,
če kakšne pikre kdaj bi Te zadele.

Pomisli, da je vedno pač tako,

»De na visoki vrh leté iz néba stréle!«

PRVI PRISPEVEK IZVEN REDAKCIJSKEGA KROGA

(Anonimnega avtorja prosimo, da nam javi svoj
naslov. Dogovorili bi se radi za nadaljnje sode-
lovanje in mu poslali honorar)

— Albin, še eno takšno, pa sem vdova!

IZ SOLE

Na mariborski klasični so pogruntali nekaj
novih prispevkov:

Mrzel — kot šolska peč.

Vpliven — kot šolski sluga.

Omahljiv — kot šolski stol.

TUDI REKLAMA

Kje dobite stole, prima kvalitete, po
najnižjih cenah (din 3.925), poizvedite pri
Tovarni čevljev v Mariboru, tel. 25-72.

Slika namreč predstavlja njihove toza-
devne izkušnje...

Izdaja Novinarsko društvo Slovenije, Poverje-
ništvo Maribor — Ureja uredniški odbor odgo-
voren Ciril Kavčič — Uredništvo in uprava
Maribor, Kopališka ulica 6/II — Telefon 29-07
— Čekovni račun Narodne banke 6401-90-332-01
Rokopisov in risb ne vračamo — Tiska Mari-
borska tiskarna

Po stopinjah športa

Dovolite, da se vam predstavim: sem športnik Kljuse. Sem zelo razgledan človek. Čitam dnevno športno rubriko mariborskega Vestnika. Vključno prezaposlenosti to zmorem, ker je ta rubrika kratka in jedrnat, poleg tega pa pri naša večinoma podatke vsega našega časopisja, tako da sem stalno na tekočem v slovenskem in jugoslovanskem merilu. Včasih (posebno prve dneve v mesecu), ko grem v kavarno, čitam celo načelne članke v »Poletu«, kot n. pr. 2. marca: »Trude Jochum-Beiser in vanilija« ali »Anderl Ostler ima dober tek« itd.

Zanima me zunanji in notranji športni položaj (n. pr. zimsko olimpijado analiziram le seveda preko časopisnih vest). Tako približno kot naši smučarski reprezentativci (razen dveh), ki so res pravi smučarski idealisti, ker so na olimpijadi le idealno (t. j. v mislih) smučali.

Zlasti je vzbudila moje zanimanje pirueta Jackqueline du Bief, ki je baje pri drsalnem tekmovalstvu (kot pravi »Poet«) padla »in se kot vrtnec naglo vrtela kar naprej na tistem delu človeškega telesa, kjer hrbet svoje lepo ime izgubi«. Na misel mi je prišla novatorska ideja za montažo tretje drsalke, ki bi jo morali imeti drsalci pri izvajanju »pirueta du Bief«. Vsa stvar naj bi izgledala takole:

Približno takole bi morali biti opremljeni tudi mariborski drsalci, ki so po mnenju številnih gledalcev pri Treh ribnikih nahajajo še v dobi praskupnosti drsalnega športa. Seveda se bodo odslej stalno izgovarjali, da trenirajo »pirueta du Bief«.

Igralci hokeja na ledu onstran morja imajo baje džungelska pravila v hokeju. Ko so igrali s Švicarji, so baje demonstrirali boks matche, bilo je 18 izključitev itd. Njihov trening v hokeju si predstavljam približno takole:

Ko sem čital o smučskih poletih v Oberstdorfu, sem se spomnil na našo mamutsko skakalnico v Planici. Kakor so izumrli mamuti, tako je izumrla tudi ona. Od nje so ostale le cigarete »Planica«. Več časa sem si razbijal glavo, kako da so dobile cigarete to ime. Pa je neka zveza: eno in drugo se razdima v nič.

Italijanski reprezentativni nogometaši so izgubili proti Belgiji z 2:0. Po vsej Italiji razočaranje! Vprašali so nekega filozofa za vzrok poraza. Odgovoril je: »Izgubili so, ker so igrali v inozemstvu brez inozemcev, v Italiji pa brez Italijanov.« Vprašal sem za mnenje tudi nekega mariborskega nogometaša. Iz navade opravičevanja porazov mi je rekel: »Italijani so sicer izgubili, toda imeli so več od igre!«

Sedaj pa pustimo zunanjo fizikulturo in pomedimo malo po domačem pragu! Rak-rana naše mariborske fizikulture sta nemnožnost in pomankanje prostorov. Iz te stiske bi nam deloma utegnil pomagati bar »Astoria« — in sicer tako, da bi nam do sedmega dne v mesecu dajal na razpolago ljudi, po sedmem pa prostor.

Zima se poslavlja od nas, kar veseli predvsem naše hokejiste na ledu, ki jih bo pomlad rešila stalnih porazov, ker bodo nehali igrati. Pravijo, da se bodo poleti preusmerili na hokej na travi. Ko sem jih vprašal, če trenirajo, so mi odgovorili, da še ne, ker čakajo, da bo prej zrastle nova trava.

Zelo se je razvilo v našem mestu kegljanje. Pri zadnjih tekmah z ljubljanskimi klubi so gledalci s cigaretinim dimom tako zadimili kegljišče, da skoro ni bilo mogoče videti kegljev. Keglaški odborniki se resno bavijo z mislijo, da bi uvedli kegljanje na radar. Občinstvo namreč kljub energičnim nastopom prireditelja kadri med tekmovalcem in pravi, da ne bo nehala kaditi, češ da kegljanje ni pravi šport, ker se igralci pri tekmovalstvu ne slečejo. Mislim, da bo moral o tem dokončno odločiti naš strokovno najvišji forum, t. j. športna rubrika »Vestnika«.

Po prihodu novega trenerja upajo nogometaši Branika na eno najboljših mest. Opozoriti jih moram seveda na to, da trener ne bo igral namesto njih. Baje trenirajo na snegu. Upajmo, da jim ne bo spodrsnilo.

Zadnjo soboto in nedeljo je bila telovadna akademija. Ljudje so bili zadovoljni. Edino na orodju ni bilo vse, kot bi bilo treba. Najbolj neposlušen je bil konj, ki je najbrže precej rital, ker so telovadci na njem marsikdaj trdo obsedeli. Funkcionar konjskega društva »Borec«, ki pravi, da se na konje dobro razume, mi je rekel, da so konji zelo predrzni, kadar jih jezdec ne obvlada.

V pričakovanju novih športnih dogodkov vas pozdravlja — Športnik Kljuse.

BREZ KOMENTARJA

Slovenski poročevalec je dne 8. marca 1952 objavil na zadnji strani članek pod naslovom »Ohranimo mladostno svežost, krepimo mišice«, v katerem propagira, da bi se žene bolj udeleževale telovadbe. Pod naslovom pa je objavljena slika, ki so jo priobčili Nemci med okupacijo v svoji protikomunistični reviji »Untermensch« (Podčlovek) s podpisom: »Vera in lepota teh nemških deklic...«

»TOTI LIST« RAZPISUJE NAGRADO

za tistega, ki bo uganil do nedelje, kateremu klubu bo prvemu spodletelo.

Podrobna navodila:

Pravico tekmovalstva imajo samo klubi, ki tekmujejo v I. slovenski nogometni ligi (II. slovenske lige na veliko veselje živcev nogometnega občinstva k sreči ni več). Pod šifro »Ne damo se« sprejema uredništvo »Totega lista« rešitve do 44. drugega polčasa s podpisom sodnika, da je še živ. Oboje mora potrditi delegat NZS, razen če

TOVARNE

Zlatorog
MARIBOR

Kamor prideš, na vse konce,
po planinah in dolinah
je pozimi in poleti

EMULGIT — za šport in sonce!
Zahtevajte v vseh drogerijah in
športnih trgovinah

**ZLATOROGOV PREPARAT
EMULGIT**

REVOLUCIJA V KUBI — REVOLUCIJA V POROČILIH

»Slovenski poročevalec« te dni poročajo — O velikem mednarodnem šahovskem turnirju v Havani na Kubi pride k nam le malo vesti. Tanjugova vest pravi, da sodeluje na turnirju 15 igralcev.

— Po drugih virih ima turnir 22 udeležencev.

— Po najnovejših vesteh ima turnir 20 udeležencev, ker se je v seznamu igralcev pojavilo tudi ime Cobo.

Strašno! Vsak dan novo ime. Kdaj bo potem turnir končal? Morda je vsemu temu vzrok revolucija?

IZ OSLA

— ali kaj se je pripetilo novinarju težke kategorije.

Sverre: (vnet nabiralec avtogramov) »Prosim gospod — avtogram!«

Športni novinar (presenečeno): »Jaz...? Nisem smučar!... Še nikoli nisem bil na smučeh!«

Sverre: »Nič hudega, zbiram tudi podpise vozačev boba!«

bi se nahajal v bolnici ali mrtvašnici. V slednjem primeru izvrši potrdilo službujoči zdravnik ali uradno pooblaščen grobar.

Uredništvo »Totega lista«

NOGOMETNA ZVEZDA

Jaka: »Ti, ali je tvoj sin še tako priznan na nogometna zvezda?«

Tone: »Seveda. Sedaj je postal celo profesionalce!«

Jaka: »Eja!«

Tone: »Da, dal Veš, službo si je poiskal!«